

**Sodobna
slovenska
dramatika**

Matjaž Zupančič

Prehod

Nominacija za Grumovo nagrado 2016

Osebe:

MLADA ŽENSKA
FANT Z BARETKO
MLAJŠI MOŠKI
NASILNI MOŠKI
NJEGOVA ŽENA
GOSPA V PETKAH
STAREJŠA GOSPA
NJENA PRIJATELJICA
MOŽ Z OČALI
STAREC
TIP V ČRNI OBLEKI
ŽENSKA V STARINSKEM KOSTUMU

Zid.

MLAJŠI MOŠKI: Kje smo?

STAREJŠA GOSPA: Nič več ne vidim! A kdo kaj vidi?

PRIJATELJICA: Drži me za roko!

ŽENA: A je to svež zrak... a smo zunaj?

MOŽ Z OČALI: In kaj potem? Več kisika, več ognja!

GOSPA V PETKAH: Jaz nočem zgoret! Kje je moj pelc montl? A je ostal not?

MOŽ Z OČALI: Če greste nazaj not, vas bo scvrlo kot staro plastiko!

GOSPA V PETKAH: Kaj govorite? Lahko bi šli vi pogledat...

NASILNI MOŠKI: Ustavite se! Pa kam se rinete?!

MLADA ŽENSKA: Kaj se je zgodilo? A kdo ve, kaj se je zgodilo?

FANT Z BARETKO: Eksplozija. Vse je šlo v zrak.

STAREC: Vedel sem, da se bo nekaj zgodilo, pa me noben noče poslušat...

NASILNI MOŠKI: A smo na dvorišču? Voham pasje dreke...

MLAJŠI MOŠKI: Nimamo dosti časa. Ogenj se bo razširil. Zdaj je treba čim prej ven od tod!

GOSPA V PETKAH: Kam ven? V tej temi?

FANT Z BARETKO: Počakajte... Počakajte! Tukaj se ne da naprej...

MOŽ Z OČALI: Kako se ne da naprej?

FANT Z BARETKO: Zgleda kot nekakšen zid...

NASILNI MOŠKI: Kakšen zid, za boga?! Tu nekje bi morala bit glavna ulica!

FANT Z BARETKO: Pa je ni več.

NASILNI MOŠKI: Kako je ni več? Ne more kar izginit!

MOŽ Z OČALI: Najbrž je na drugi strani. Vmes je pa nekdo postavil zid.

ŽENA: Poiščite vrata!

NASILNI MOŠKI: Pa kakšen zid, nikoli ga ni bilo tukaj...

FANT Z BARETKO: Iz betona je. Pa ceglov. Pa nobenih vrat. Ali pa so zazidana.

NASILNI MOŠKI: Pa to ni res. To ne more bit res.

MLADA ŽENSKA: Tukaj se ne da naprej.

MLAJŠI MOŠKI: Nazaj tudi ne!

STAREJŠA GOSPA: Za nami ogenj, pred nami zid. Kaj bomo pa zdaj?

NASILNI MOŠKI: A vidiš? A vidiš?! A res morava na vsak debilen sprejem, za katerega dobiva vabilo?

ŽENA: Nisem vedela, da bo tako izpadlo...

NASILNI MOŠKI: Pa kdo ja ta model, ki organizira veselico v zapuščeni kurčevi tovarni?

MOŽ Z OČALI: Sredi industrijske cone...

MLAJŠI MOŠKI: Takšni prostori so danes *in*, a ne veste? Mislim, za družabne bankete špica kategorije...

NASILNI MOŠKI: Kakšna špica? Okrog pa sami kemični odpadki!

MOŽ Z OČALI: Šlamastika totalna.

STAREJŠA GOSPA: Kam zdaj? Zakaj me vabijo na bankete, če potem ne morem ven? Evo, moja obleka je adižo!

PRIJATELJICA: Dajte no pogledat, mora biti kje kak izhod na cesto!

NASILNI MOŠKI: Jaz ga ne vidim. Jebenti da ga ne vidim!

STAREC: Mogoče je kje kakšna luknja...

NASILNI MOŠKI: Pa to ne more bit res!

ŽENA: Kje je moja torbica?

NASILNI MOŠKI: Pa katerega kurca zdaj briga, kje je tvoja torbica?

ŽENA: Ne pogovarjaj se tako z mano! Imam notri ključe pa dokumente...

STAREJŠA GOSPA: Mina, kje si? Pridi k meni!

PRIJATELJICA: Tukaj sem. Kam pa naj grem?

STAREC: Bela luč... žari v nebo. Na drugi strani.

MLADA ŽENSKA: Tam je mesto.

STAREJŠA GOSPA: Jaz bi se kar malo nekam usedla...

GOSPA V PETKAH: Zmešalo se mi bo! Zakaj nam noben ne pride pomagat?

MLADA ŽENSKA: Gori pol mesta. Najbrž nismo edini.

GOSPA V PETKAH: O čem govorite?! Družbena smetana se cvre na tem dvorišču!

STAREJŠA GOSPA: Kako znate vi človeka lepo potolažit! A so vsi reveži že zgoreli?

MOŽ Z OČALI: Ne, imajo pa težavo. Če padajo dol eksplozivne tortice, se jih ne sme lovit z usti. Lakota gor ali dol.

STAREJŠA GOSPA: Ja, to je stvar izobrazbe...

FANT Z BARETKO: Mogoče je pa ena zgrešila cilj? Padla nazaj sem in smo zdaj vsi v istem kurcu?

NASILNI MOŠKI: Nič nismo na istem! O čem vi to?! Bombica pade tja, kamor jo vržeš. Ne bo kar prifrčala nazaj. To mora biti eno drugo sranje...

STAREC: A je kdo našel kakšno špranjo?

MLAJŠI MOŠKI: Sami cegli. Nobenega prehoda. Ne da se naprej.

MLADA ŽENSKA: To nima smisla. A gremo pogledat, če se da nazaj?

MLAJŠI MOŠKI: O čem govoriš? Se ti je totalno zmešalo? Zažgalo te bo! Ne pustim te!

PRIJATELJICA: Ampak mogoče so pa res že pogasili...

STAREJŠA GOSPA: Ti ostani pri meni! Si razumela? Naj gre kdo drug pogledat.

PRIJATELJICA: Saj ne grem nikamor. Samo razmišljam.

STAREJŠA GOSPA: Itak nimaš nobenega drugega razen mene!

PRIJATELJICA: Saj ga tudi nimam časa imet!

MOŽ Z OČALI: Nazaj noter ne gre. Vse se cvre.

MLAJŠI MOŠKI: Potem pa splezajmo čez zid!

GOSPA V PETKAH: Ne iz mene delat begunca! Pa visoke štikle imam!

FANT Z BARETKO: Sezujte jih. Boste enkrat videli, kako to izgleda...

NASILNI MOŠKI (*Fantu z baretko*): Kaj se pa vi zajebavate? A vam mogoče paše, da ste tukaj?

FANT Z BARETKO: Nič bolj kot vam.

STAREJŠA GOSPA: Mina...

PRIJATELJICA: Ja, ja. Saj ne bom plezala brez tebe, v redu?

NASILNI MOŠKI: Zid bo težko preplezat... Izgleda precej gladek...

STAREC: A vam nekaj povem? Ne boste verjeli... Ampak nekdo je namenoma zasul izhod.

MOŽ Z OČALI: Zakaj bi to naredil?

STAREC: Tukaj se je dalo prit ven na cesto. Je bil prehod.

MOŽ Z OČALI: Kako pa to veste?

NASILNI MOŠKI: Ja, kako? A ste šli vi mogoče pri kakšnih stranskih vratih not?

ŽENA: A sploh imate vabilo na sprejem?

STAREC: Ga ne rabim, sem garderober. A se me ne spomnite?

GOSPA V PETKAH: Pa kaj nam hoče povedat to osebje? Da nas namenoma ne spustijo ven? A sploh vejo, kdo smo mi?

STAREC: Samo to pravim, da je bil tukaj še pred kratkim izhod na cesto. Samo to. Nič drugega.

MLAJŠI MOŠKI: Vedno bolj vroče je! Nekaj je treba naredit!

STAREC: Plašči tam notri gorijo kot stara slama...

MLADA ŽENSKA: Ampak če je to res... Zakaj nas ne spustijo ven?

GOSPA V PETKAH: Zato, ker so vsi znoreli! Evo, zakaj.

NASILNI MOŠKI: Dajte mir. Prišli bodo po nas! Ne se sekirat. Saj smo

tukaj vsi sami naši. A mogoče kdo ni? Zato raje pogledjte, če imate dokumente!

PRIJATELJICA: Kakšne dokumente?! Ta je pa dobra. A moram pokazat pasož, da ne bom zgorela tukaj?!

ŽENA: Upam, da nisem osebne pustila v torbici...

NASILNI MOŠKI: Tvojo imam jaz, nehaj že težiti s to torbico...

MLAJŠI MOŠKI: Maja, kje si? Nič se ne vidi...

FANT Z BARETKO: A si mu povedala?

MLADA ŽENSKA: Pa kaj ti je? Na kaj misliš v tem trenutku? A ne vidiš, kaj se nam dogaja?

FANT Z BARETKO: Mogoče je boljše, da izve, preden vsi skupaj crknemo!

MLADA ŽENSKA: Mislim, da že itak ve...

MLAJŠI MOŠKI: Maja, kje si? Ostani blizu mene, da se ne izgubiva!

STAREC: Žive so nas zazidali!

MOŽ Z OČALI: Vi ste rasli skupaj s faraoni. Nehajte noret. Zdaj razumem. Ta zid je zaradi varnosti.

NASILNI MOŠKI: Kakšne varnosti?! Čigave? Bolj v kurcu, kot smo, ne moremo bit!

MOŽ Z OČALI: Ne naše. Njihove. Da se zadeva ne širi naprej.

GOSPA V PETKAH: Pa o čem vi to?! Kakšna zadeva? A sem jaz »zadeva«? Jaz nisem nobena »zadeva«!

MOŽ Z OČALI: Nobenega ne zagovarjam. Samo konstatiram, da je v tem početju neka logika.

NASILNI MOŠKI: Čakajte, čakajte. O čem govorite?

MOŽ Z OČALI: Kontaminacija. Govorim o kontaminaciji. Lahko smo kontaminirani. Lahko, da smo. Samo to hočem povedat. Ni jasno, kaj je razneslo.

MLAJŠI MOŠKI: Potem naj nas dajo v karanteno!

NASILNI MOŠKI: Ne pa v en zajeban krematorij! Vsaj ne vseh!

FANT Z BARETKO: Kako to mislite, ne vseh?

NASILNI MOŠKI: Tako, kot sem rekel.

FANT Z BARETKO: Po kakšnem ključu bi pa izbirali?

ŽENA: Evo, našla sem ključce...

STAREC: Imam predlog. A se vsi skupaj zaletimo v zid?

MOŽ Z OČALI: O, moj bog. To ni več prva svetovna vojna!

MLAJŠI MOŠKI: Moj šal... kje je moj šal?

STAREC: Ne spomnim se, da bi ga vzeli iz garderobe...

NASILNI MOŠKI: Dost vas imam! Nehajte hodit kot ene kure gor in dol in raje pripravite dokumente! Da bo šlo potem hitreje, ko pridejo po nas.

MLADA ŽENSKA: A vi to resno? A ste normalni?

STAREJŠA GOSPA: Meni je potekla osebna. A bo to problem?

MLADA ŽENSKA: Ta človek ni normalen.

MOŽ Z OČALI: Ne, prav ima. Lahko da je eden tukaj kriv za to sranje.

MLAJŠI MOŠKI: A da je eden od nas podtaknil ogenj?

MOŽ Z OČALI: To bi bilo možno. Celo verjetno.

GOSPA V PETKAH: A dajte no mir. A da nas zato tukaj zadržujejo? Ne spustijo naprej?

PRIJATELJICA: To bi bila pa res totalna bedarija!

STAREJŠA GOSPA: Zakaj me nisi raje opozorila, da mi je potekla osebna?

STAREC: A vohate to? Vsak čas bo vse razneslo!

GOSPA V PETKAH: Jaz nočem umret!

STAREJŠA GOSPA: A se komu sanjam? Tako se počutim. Pridem lepo na družabni banket in se odpeljem v nebesa...

PRIJATELJICA: Lepo, da je človek v kaj prepričan...

MLADA ŽENSKA: Bela luč...

STAREJŠA GOSPA: Kje?

MLADA ŽENSKA: Tam zadaj...

MOŽ Z OČALI: To so lučke na drugi strani... Hiške, avti, trgovine...

GOSPA V PETKAH: Tega ne morem poslušat! Tam zunaj me čaka novoletna jelka, jaz pa tukaj obvisim do vratu v dreku! Ne znam se drugače izraziti, ampak to je ponižujoče!

MLADA ŽENSKA: Še dobro, da imate tako visoke petke.

MOŽ Z OČALI: Lahko pa gre tudi za obliko kolektivne halucinacije. To možnost dopuščam. To lahko pride od kemikalij... predpostavljam.

MLADA ŽENSKA: Bela luč...

FANT Z BARETKO: Poglejte! Eden stoji na zidu in nas gleda...

NASILNI MOŠKI: To je pa lahko samo en popoln kreten!

MLAJŠI MOŠKI: Stoji in gleda, kako se mi tu spodaj cvremo!

MLADA ŽENSKA: Kot da so mu odprli prsni koš...

ŽENA: Mogoče nas pa zato ne vidi?

PRIJATELJICA: To je za infarkt! Ne da se naprej, ne da se nazaj...

FANT Z BARETKO: Hej! Tukaj spodaj smo! Kaj se greste? Spustite nas ven! Idioti!

STAREJŠA GOSPA: Nehajte jih žalit, ker potem nas bodo res pustili tukaj!

PRIJATELJICA: Meni se zdi, da ni nobenega nikjer!

MOŽ Z OČALI: Halucinogena snov, ta bela luč...

PRIJATELJICA: Za infarkt...

MLADA ŽENSKA: Blešči ti v oči... plastične cevke... polne krvi...

NASILNI MOŠKI: Plastika se cvre in to smrdi...

MOŠKI Z OČALI: Ti cegli so kot strdek v žili. Koronarna intervencija...

PRIJATELJICA: Slišim sirene...

ŽENA: Rešilec je na poti...

GOSPA V PETKAH: Infarkt na konica...

STAREC: Infarkt na končnica...

MLAJŠI MOŠKI: Prepozno bo! Dajmo se organizirat, če tukaj ni nobenih vrat!

MOŽ Z OČALI: So, ampak na drugi strani!

GOSPA V PETKAH: A oni imajo vrata, mi pa zid?

PRIJATELJICA: Tega ne morem več poslušat. Raje takoj zgorim!

GOSPA V PETKAH: Ampak saj imajo bagre, pa buldožerje... Saj to obstaja, a ne?

STAREJŠA GOSPA: Obupno se počutim. A ima kdo alkaselcer?

MOŠKI Z OČALI: Zmeraj bolj smrdi. Ogabno.

NASILNI MOŠKI: Še žival spustiš s ketne, če zagori hlev...

STAREJŠA GOSPA: Ne iz mene delat živali! Plačujem davke...

MOŽ Z OČALI: Jaz tudi! In to visoke!

STAREC: Nekaj se trese!

MOŽ Z OČALI: To pride od Parkinsona...

MLADA ŽENSKA: Ne, prav ima! Res se trese!

NASILNI MOŠKI: Vse bo razjebalo!

PRIJATELJICA: A ima kdo kakšno cigareto?

MLAJŠI MOŠKI: Gospa, nehajte kadit, ni zdravo...

STAREJŠA GOSPA: Mina! Kot prijateljici si mi obljubila, da boš nehala!

PRIJATELJICA: Sem, ampak zdaj bi eno...

NASILNI MOŠKI: Jaz imam cigarete. Samo ognja nimam...

MLAJŠI MOŠKI: Vse naokrog gori, on pa nima ognja.

NASILNI MOŠKI: Ne se vi iz mene delat norca!

MLAJŠI MOŠKI: Se opravičujem...

MOŽ Z OČALI: Čakajte, čakajte... poslušajte...

PRIJATELJICA: Kaj?

MOŽ Z OČALI: Ta tišina... kar naenkrat. Nekaj je narobe...

GOSPA V PETKAH: Mogoče so pa pogasili ogenj?

MOŽ Z OČALI: Ne to. Zmeraj bolj je vroče... To je nekaj drugega...

STAREC: Evo. Spet se trese!

NASILNI MOŠKI: A se bo res vse razpočilo?

STAREJŠA GOSPA: Pa kaj se to dogaja?! Naj mi kdo pove, kaj se dogaja!

MLADA ŽENSKA: Nehajte vpit. Ne bo nič pomagalo.

FANT Z BARETKO: Ne, prav ima. Treba je vpit. Hej, vi kurci na drugi strani! Pomagajte nam ven!

MLADA ŽENSKA: Zakaj bi vpil, če te nobeden noče slišat?

PRIJATELJICA: Ker bomo čez par minut zgoreli! Zato!

GOSPA V PETKAH: Hej, vi tam zgoraj! Poglejte me! Gotovo me poznate! Hojla, a me vidite? Tukaj maham...

ŽENA: A boš kaj naredil?!

NASILNI MOŠKI: Čakaj. Res se nekaj trese!

STAREC: Saj sem vam rekel! To jaz začutim v kosteh!

PRIJATELJICA: Nekdo nas res opazuje! Vidim ga!

MLAJŠI MOŠKI: Če ni samo senca?

MLADA ŽENSKA: Bela luč...

FANT Z BARETKO: Čisto tiho so in čakajo, da crknemo!

GOSPA V PETKAH: Hej! Hej! Poglejte me! Spustite me skozi! Jaz imam pasož!

FANT Z BARETKO: Ne jebejo...

MLADA ŽENSKA: Prsni koš... otrok v trebuhu...

STAREJŠA GOSPA: Ne da se več dihat!

STAREC: Podrite zid! Odprite vrata!

PRIJATELJICA: Pa od kje naenkrat zdaj ta neznosen smrad?

TIP V ČRNI OBLEKI, V NADALJEVANJU REŽISER: Nehajte!

GOSPA V PETKAH: Nočem zgoret!

MOŽ Z OČALI: To se vedno bolj cvre nekaj ogabnega...

NASILNI MOŠKI: Kaj hočete od nas?!

REŽISER: Konec! Nehajte! Dovolj!

FANT Z BARETKO: Kaj hočeš od nas?

REŽISER: Vse to je smešno! Vi ste smešni! Kakšna slika je to? Kje je njen okvir? Kaj delate? Kaj gledate skozi mene?

MLADA ŽENSKA: Besede. Besede. Besede...

REŽISER: A ne razumete, da vse visi v zraku? Kdo sploh ste v resnici? Ste se to kdaj vprašali? Kaj je videz, kaj resnica? Kaj boste igrali, če tega ne veste?

MOŽ Z OČALI: Besede. Preden je padla zavesa...

STAREJŠA GOSPA: Pred koncem.

REŽISER: Dobili ste vabilo na banket. Zabava, toalete, vljudnostni nasmeški... Potem pa bum! Razčefuk. Vse zleti v zrak. Ogenj. Kaos. Panika!

MLAJŠI MOŠKI: Potem...

FANT Z BARETKO: Ostra bolečina.

PRIJATELJICA: Bela luč...

GOSPA V PETKAH: Potem...

NASILNI MOŠKI: Ni več prehoda ...

REŽISER: In zakaj ga ni? Zdaj smo pri bistvu! Bili ste smetana, zdaj ste v hipu drek. Če vas človek gleda od zunaj. Ker zdaj bežite za svoje življenje. Nič drugega nimate več. Nič drugega vam ne preostane...

STAREC: Strdek v žili.

ŽENA: Infarktna končnica. Potem.

MLADA ŽENSKA: Ko je sedel na tla.

MOŽ Z OČALI: Padel na tla.

FANT Z BARETKO: Pred zidom...

MLADA ŽENSKA: Pred mano.

PRIJATELJICA: Pred odrom...

REŽISER: Bežite za svoje življenje. Nenadoma se ne da naprej. Tukaj je zid. Beton. Iščete prehod. Prehoda ni. Za vami ogenj, pred vami zid. Nad vami nočno nebo. Kaj zdaj? Kaj potem?

GOSPA V PETKAH: Potem...

NASILNI MOŠKI: Ko žila še utripa.

STAREC: Ko ležiš na nosilih...

ŽENA: Ko pade zavesa...

MLADA ŽENSKA: Pred koncem.

MOŽ Z OČALI: Vaje... ko zunaj dežuje.

STAREJŠA GOSPA: Na poti v rešilca...

MLAJŠI MOŠKI: Potem... Sanje.

STAREC: Potem ..

REŽISER: Kaj potem? Noben vam ne pomaga. Vas ne spusti naprej. Kaj se dogaja? Ste ostali sami? Od kod nenadoma ta zid? To mora biti v vaših možganih! Vsako minuto do konca! Kakršen koli že bo! Gremo še enkrat, zdaj brez besed, to je kot sanje...

ŽENA: Besede.

GOSPA V PETKAH: Besede. Besede.

PRIJATELJICA: Potem bela luč.

NASILNI MOŠKI: Prekat.

STAREJŠA GOSPA: Brazgotina se širi. Srce odмира.

MLAJŠI MOŠKI: Potem. Počasi...

FANT Z BARETKO: Kot sanje?

REŽISER: Da! Vse je spačeno! Kot da se dogaja v možganih! Čisto počasi, gremo naprej... Še enkrat, naprej, naprej, naprej...

ŽENSKA V STARINSKEM KOSTUMU, V NADALJEVANJU MATHILDE:
Ti ne gre?

REŽISER: Pusti me na miru! A ne vidiš, da delam?

MATHILDE: To je patetično.

REŽISER: Vem. Zato sem jih ustavil.

MATHILDE: Ne oni. To, kar delaš ti. To je patetično.

REŽISER: S tabo se ne mislim pogovarjat o tem.

MATHILDE: Še tisto, kar je bilo dobro, boš pokvaril.

REŽISER: Kaj pa je bilo na tem dobrega?

MATHILDE: To, da so bili vsi malo smešni. To je bilo odlično.

REŽISER: Hočem, da so grozni! Razjebani! Razfukani! Ne pa tole!

MATHILDE: Če boš samo posnemal življenje, boš patetičen. To zna vsak.

REŽISER: Ne bi s tabo o tem. Kaj sploh delaš tukaj? Si se prišla malo tržit?

MATHILDE: A ti povem, kaj je tvoj problem? Ne najdeš konca.

REŽISER: Vem, zakaj to delaš. Poznam te.

MATHILDE: Kaj delam?

REŽISER: Nakurjena si, ker nisi dobila vloge. A ti povem, zakaj je nisi?

MATHILDE: Zakaj?

REŽISER: A sem lahko zelo direkten?

MATHILDE: Oh, kaj me zdaj čaka!

REŽISER: Ker zgledaš kot ena utrujena kurbica. Daj, poglej se, prosim.
Naredi nekaj iz sebe ali pa se nehaj ukvarjat s tem poslom!

MATHILDE: Kaj ti veš, s čem se moram vse ukvarjat...

REŽISER: Vlačiš se po teh teatarih, odkar obstajajo! Nič drugega ne znaš.

MATHILDE: Dobro, tudi ti nisi ravno od včeraj...

REŽISER: Koketiraš levo in desno in misliš, da boš takoj zasedena!

MATHILDE: Mene vsak opazi. Slej ko prej. Ampak tvoj ego tega ne prenese.

REŽISER: Če veliko delaš, še ne pomeni, da si to zaslužiš!

MATHILDE: Pa kdo misliš, da si ti? Gospod Bog? Oba sva na trgu.

REŽISER: Samo jaz bolj kot ti. Na tvojo srečo.

MATHILDE: Vidim, da ti je žal. Ker mi nisi dal vloge.

REŽISER: A se ti meša? Ti si smrt za projekt.

MATHILDE: Ha.

REŽISER: Kaj pa, če v tej igri vsi preživijo?

MATHILDE: Razen tebe?

REŽISER: Ha. Ha.

MATHILDE: Kako preživijo? To mi lahko zaupaš. Res me zanima.

REŽISER: Najdejo prehod. V zadnjem trenutku.

MATHILDE: Priznaj, da ga nimaš. Konca. Improviziraš. Tako kot zmeraj.
Ampak ga boš moral najti.

REŽISER: Moja stvar, kako delam!

MATHILDE: Površen postajaš, dragi moj.

REŽISER: Ne ti meni »dragi moj«! Nimam nič s tabo. Kar je bilo, je bilo.
Konec je.

MATHILDE: Saj ni bilo nič.

REŽISER: O, hvala!

MATHILDE: En flirt, dotik...

REŽISER: Zdaj te pa prosim, da greš ven, res moram delat...

MATHILDE: Zunaj je prometni infarkt. Ceste so kot žile...

REŽISER: Nekaj imam v glavi, razmišljam!

MATHILDE: Ni prehoda. Poglej me.

REŽISER: Našel ga bom!

MATHILDE: Poglej me.

REŽISER: Pa kaj hočeš? Pravim ti, da ni časa!

MATHILDE: Trenutek tišine... Ko se vse ustavi...

REŽISER: Pa s kom se jaz pogovarjam?!

MATHILDE: A ti je všeč ta kostum? Mogoče rabiš kaj takega v predstavi?

REŽISER: Če si to oblekla zaradi mene, potem nisi zgrešila samo projekta, ampak stoletje!

MATHILDE: To je bilo pa grdo rečeno.

REŽISER: Dobro, dobro. Nisem tako mislil. Ta ženska nečimrnost je za popizdit. Lahko ji rečeš kurbica, pa ne trzne. Če ji skritiziraš obleko, pa znori. A se lahko normalno pogovarjava?

MATHILDE: A prideš po vaji k meni?

REŽISER: Ljubica, vse zastonj. V tem projektu te ni.

MATHILDE: A se bova dala dol? Bova šla tokrat do konca?

REŽISER: Kaj naj ti rečem? Tole bo brutalno, ampak jaz ljubim drugo!

MATHILDE: Ti ljubiš sebe. Ti si tak egocentrik!

REŽISER: Zdaj je pa dovolj. Ne izkoriščaj najinega poznanstva! Nobene pravice nimaš, da se vtakneš vame, kadar ti paše. Daj mi mir in me nehaj secirat na tak poceni način! Nekaj psihologiziraš v tri krasne! Koga to briga? To, kar zdaj tukaj delamo, je ekstremno! Razumeš? Ne gre ne zame, ne zate, ne za kogar koli. Gre za velike stvari. Za total. Za družbo. Za sliko te zajebane družbe. Hočem razsut to konformistično sranje. Do konca. Te slepce postaviti v neko ekstremno situacijo. Ekscesno situacijo. Da bodo spregledali. Videli, kaj pomeni, če te je strah. Če si nenadoma v kurcu in ti noben ne pomaga. Ker tak je danes ves svet. Kaj lahko narediš, če je pred tabo zid, ti si pa na tem, da živ zgoriš? Ker je en objesten froc metal pasje bombice iz svojega varnega balkončka na tvojo slamnato streho, dokler ni vse zagorelo? To je okvir za mojo sliko in zato rabim žive igralce. Tebe s tvojo zaprašeno kostumsko dikcijo vred pa tukaj ne morem uporabiti niti za metaforo! Pa že itak mi grejo metafore na živce!

MATHILDE: To boli, a ne? Šla je. Sprijazni se s tem. Ampak jaz te čakam.

REŽISER: Kaj spet začčenjaš? Če je šla, bo prišla nazaj. Vem, da bo!

MATHILDE: Ne mara te več.

REŽISER: Prodajaj to sranje v trač bifeju, mene pa pusti, da delam!

MATHILDE: Z drugim je.

REŽISER: Uničil ga bom.

MATHILDE: No, vidiš.

REŽISER: Kaj vidim?! Delam! Probam delat! A lahko spokaš?

MATHILDE: Delaš stvari iz maščevanja. Iz jeze. Delaj jih iz ljubezni.

REŽISER: Kdo je zdaj patetičen, ljubica?

MATHILDE: Alkaselcer ne pomaga...

REŽISER: Kaj?

MATHILDE: Alkaselcer je bil premalo. Da bi ti spucal žile. Slika postaja motna...

REŽISER: Zaradi njega postaja motna! Če pa ne razume. Že od vsega začetka ne razume! Noče razumet... (*Fantu z baretko.*) Kaj počneš?

FANT Z BARETKO: To, kar počnejo vsi. Rekel si počasi. Brez besed.

REŽISER: A je to vse, kar sem rekel? A ti sploh razumeš, kaj hočem? A sploh veš, zakaj si tukaj?

FANT Z BARETKO: Probam se držat dogovora. V čem je problem?

REŽISER: Problem je v tem, da se s tabo človek težko pogovarja!

PRIJATELJICA: V želodcu ga je imel. Že ves čas.

STAREJŠA GOSPA: A se čudiš?

PRIJATELJICA: Besede, besede, besede...

FANT Z BARETKO: A hočeš, da še enkrat ponovimo? S tekstom?

REŽISER: Ne. Ni časa. Ta tekst je treba itak spremenit. Do zdaj je bil tak, da bi se človek smejal, ne pa jokal...

MLADA ŽENSKA: Kaj je narobe s tem? Je kritika bolj jasna...

REŽISER: Jaz nočem kritike! Jaz hočem kri!

FANT Z BARETKO: Čigavo?

REŽISER: Gremo naprej...

NASILNI MOŠKI: Minute do konca...

REŽISER: Pojdimo še enkrat skoz. Prehod je zaprt. Ogenj se bliža. Še malo, pa se boste scvrli. Nekdo vam je zaprl vrata. Ampak ta zid ni kar tako. Ni padel z neba. Gre za to, da vas ne spustijo ven. Zakaj ne? Ker je med vami lahko nekdo, ki je vse skupaj vrgel v zrak. In zdaj se je skrnil med vas. Hoče se rešit skupaj z vami.

GOSPA V PETKAH: V tem ne vidim smisla. Da bi nas vse pustili tukaj zgoret samo zato, ker je mogoče eden kriv za... Ni logično...To pripombo sem imela...

STAREC: Minuto pred koncem...

NASILNI MOŠKI: Potem...

ŽENA: Sem poklicala rešilca...

REŽISER: Kaj pa je še na tem svetu logično? To je moja stvar! Tako jaz vidim stvari. Tako jaz vidim, kako oni vidijo stvari. Vam bom povedal, kako jih vidijo. Bolje, da se scvre par nedolžnih, kot da se en potuhnjen, nevaren, kontaminiran virus izmuzne na svobodo! Ker šele potem bodo na drugi strani cepali kot muhe!

NASILNI MOŠKI: Za nasilje gre. Zmeraj.

MOŽ Z OČALI: Na koncu je neizogibno. V tem sva se midva strinjala.

GOSPA V PETKAH: Ideja je prej neumna kot radikalna.

MLAJŠI MOŠKI: Predvsem je nemoralna.

GOSPA V PETKAH: Ni verjetna. To sem mu rekla...

PRIJATELJICA: Minuto pred koncem...

REŽISER: Poglejte širše! O čem vam govorim? Da je ta epidemija lahko šele začetek. Če bo virus enkrat zunaj, se jih ne bo scvrlo deset, ampak tisoč! Kako to preprečiti?

MLAJŠI MOŠKI: Vseeno. Motiv je preforsiran. V redu, kritika... ampak v mejah verjetnega.

STAREJŠA GOSPA: To ni pametna rešitev.

REŽISER: Ubiti devet nedolžnih, da jih s tem rešiš tisoč? Mogoče ni moralno, je pa pametno.

MLADA ŽENSKA: Vprašanje, kaj je morala.

STAREC: Odvisno, na kateri strani se znajdeš.

MOŽ Z OČALI: Znajti se moraš na pravi strani.

PRIJATELJICA: Kako pa veš, katera je prava?

REŽISER: Za to gre! Morala se neha, ko se začne preživetje! Njihovo preživetje. Tako oni vidijo stvari. Zdaj ni več nedolžnih. Kdo je kriv, da ste se znašli v katastrofi? Imeli ste vse, zdaj ste pičkin dim.

STAREJŠA GOSPA: Pa kdo so to, oni?

MLAJŠI MOŠKI: Veliko vprašanj...

FANT Z BARETKO: Malo odgovorov...

MLADA ŽENSKA: Minut do konca...

REŽISER: Oni ste vi sami! Poiskati morate tistega, ki je kriv. To je zdaj vaša naloga. Ga izločiti. Predati. Zaradi mene ubiti. Ni druge izbire. Če se hočete rešit. Nimate druge izbire...

MATHILDE: Oh, to nasilje. To ni rešitev. Lepota izbire... Hieronymus Bosch... vedno obstaja. Sanje naj bodo estetske... Sploh, če se bližajo koncu... (*Režiserju.*) Ti pa zapiraš prehod, delaš hudo napako...

NASILNI MOŠKI: Hej, ti. Hej!

FANT Z BARETKO: Vi se pogovarjate z mano?

NASILNI MOŠKI: S kom pa? S tem zidom? Pridi sem.

FANT Z BARETKO: Zakaj?

NASILNI MOŠKI: Pokaži vabilo.

FANT Z BARETKO: Kakšno vabilo? O čem vi to?

MOŽ Z OČALI: Mož vam hoče povedat, da je bil vstop na banket mogoč samo z vabilom.

FANT Z BARETKO: In? Če sem tukaj, sem ga imel, a ne?

MOŽ Z OČALI: Hoče, da mu ga pokažete. A je tako?

NASILNI MOŠKI: Pokažite.

FANT Z BARETKO: Pa kdo je on? Vratar?

NASILNI MOŠKI: Ne me zajebavat. Pokaži vabilo!

FANT Z BARETKO: Jaz sem fotograf. Ampak s kakšno pravico vi...

MLADA ŽENSKA: Daj, pokaži mu, da bo dal mir. Vidiš, da ni normalen.

FANT Z BARETKO: Ne vem... nimam ga pri sebi.

MOŽ Z OČALI: On ga nima pri sebi.

NASILNI MOŠKI: A da ga nima. Zanimivo. Potem pa pokaži dokumente.

FANT Z BARETKO: Kaj hočete? Kaj rinete vame? A vam je sploh jasno, kaj se tukaj dogaja?

NASILNI MOŠKI: Zdajle imam namen zvedet. Dokument!

FANT Z BARETKO: Pa kakšen dokument, pizda?

NASILNI MOŠKI: Kakršen koli. Osebno, pasož. A ga imaš, a ga nimaš?

FANT Z BARETKO: Pokažite ga raje vi meni!

NASILNI MOŠKI: Ne se zajebavat z mano.

FANT Z BARETKO: Z vami nimam nič.

NASILNI MOŠKI: A da nimaš? Nisem vedel.

GOSPA V PETKAH: A mislite, da je on...

NASILNI MOŠKI: Ja, to mislim!

STAREJŠA GOSPA: Zakaj pa to mislite?

NASILNI MOŠKI: Vam bom takoj povedal.

MLADA ŽENSKA: Pustite ga na miru!

MOŽ Z OČALI: Ne, čakajte. To ni nepomembno. Dajmo zdaj razčistit, če smo že začeli. Vi se pa ne mešajte! A hočete, da pridemo ven od tukaj?

MLAJŠI MOŠKI: Ja, Maja. Ne mešaj se v to.

MLADA ŽENSKA: Vi ste najstarejši, a boste kaj rekli?

STAREC: Sem najstarejši, ampak tudi najbolj švoh. Pa to ni izgovor.

MLADA ŽENSKA: A v zid bi se pa zaletavali?

STAREC: Ne sam. Skupaj z drugimi.

MLADA ŽENSKA: A je to recept za dolgo življenje?

STAREC: Ne za dolgo. Za mirno.

NASILNI MOŠKI: Če imaš kakšen dokument, ga pokaži. Da vidimo, od kod si. Pa bo mir.

MOŽ Z OČALI: Lahko tudi vozniško, če jo imate.

FANT Z BARETKO: Nimam.

NASILNI MOŠKI: Kako nimaš?

FANT Z BARETKO: Ja, pizda, saj se je vse razsulo!

NASILNI MOŠKI: Ne ti meni pizda!

FANT Z BARETKO: Vse sem izgubil. A vi niste?

NASILNI MOŠKI: A ga slišite? »A vi niste«? Ne, nismo. Mi imamo dokumente. Vsi jih imamo. A jih kdo nima? In zakaj jih imamo? Ker dokumenta ne moreš kar tako izgubit. Ker ga imaš pri sebi.

MOŽ Z OČALI: Mimogrede, kje pa imate tisto črno torbo?

FANT Z BARETKO: Kakšno črno torbo?

NASILNI MOŠKI: Dobro vprašanje. Ravno to sem hotel vprašat.

MOŽ Z OČALI: Precej velika je bila. A je mogoče niste imeli s sabo, ko ste prišli? A se kdo spomni?

STAREJŠA GOSPA: Jaz se spomnim. Imel je tako črno torbo. Saj je bila črna, a ne?

PRIJATELJICA: Jaz se pa ničesar ne spomnim. A si prepričana?

STAREJŠA GOSPA: Seveda sem prepričana! A mogoče ne bi smela biti?

PRIJATELJICA: Tega nisem rekla...

STAREJŠA GOSPA: To si hotela reči! Zakaj si takšna z mano? Že vse življenje? Zmeraj mi hočeš nekaj očitati!

NASILNI MOŠKI: Jasno, da jo je imel. Kje imaš zdaj to torbo?

FANT Z BARETKO: To je bila potovalka.

STAREJŠA GOSPA: No, vidiš! Mene poslušaj.

PRIJATELJICA: Ti imaš zmeraj prav.

NASILNI MOŠKI: A potovalka... zdaj me pa nekaj zanima. A se s potovalkami hodi na družabne prireditve?

FANT Z BARETKO: Proti jutru sem imel avion.

NASILNI MOŠKI: Avion si imel? Kam si pa mislil odfrčat? V Bangladeš?

MLADA ŽENSKA: Ni se ti treba pogovarjat z njim!

NASILNI MOŠKI: Kje si jo pa odložil? Potovalko?

FANT Z BARETKO: Ja, pizda, tekel sem kot vi, nekje sem jo izgubil, koga zdaj to briga?

ŽENA: To je možno. Tudi jaz sem izgubila torbico...

NASILNI MOŠKI: Ne pogovarjam se s tabo. Pogovarjam se z njim... Kje si jo zgubila?!

MOŽ Z OČALI: Kar nadaljujte, vem, na kaj napeljujete.

MLADA ŽENSKA: Vi ste zgledal civiliziran človek. Pa kaj se greste!

MOŽ Z OČALI: Nič osebnega. Samo pogovor.

NASILNI MOŠKI: Ti bom jaz povedal, zakaj nimaš kuferčka. Ker ga nisi izgubil, ampak odložil. Namenoma.

GOSPA V PETKAH: Tega se pa tudi jaz spomnim! Tam zadaj je ležala ena potovalka brez lastnika...

NASILNI MOŠKI: Evo! Evo!

FANT Z BARETKO: Šel sem na stranišče.

MOŽ Z OČALI: In pustil potovalko kar tako? Brez varstva?

FANT Z BARETKO: Notri je bilo samo par oblek... Družbena smetana pa ja ne krade!

MLADA ŽENSKA: Bravo!

MOŽ Z OČALI: Ne špilat advokata, gospodična. Nobeden mu nič noče...
Od kod spet ta smrad? A je kdo stopil na pasji drek?

PRIJATELJICA: Boljše da tukaj zunaj smrdimo, kot da tam notri zgorimo...

NASILNI MOŠKI: Par oblek. Seveda. Vsak ima kakšne gate v potovalki, a ne? Ampak je bilo zraven še nekaj, a ne? Povej, kaj je bilo še v torbi.

FANT Z BARETKO: Pa o čem govorite? A se vam je total utrgalo?!

MLADA ŽENSKA: Res je! Ne morete se kar tako spraviti nad človeka!
Nimate nobenih pooblastil!

STAREC: Na žalost tole ni pisarna, gospodična. To je vojna.

GOSPA V PETKAH: Od kje zdaj kar naenkrat vojna? Jaz sem šla popoldne
v šoping in zvečer na banket...

MATHILDE: Danes si, jutri te ni...

MLADA ŽENSKA: Ali pa maltretirajte koga, ki je močnejši od vas! Če si upate!

NASILNI MOŠKI: Takšnega boste težko našli...

PRIJATELJICA: Tudi jaz mislim tako kot ona. Naj mu dajo že enkrat mir.

STAREJŠA GOSPA: A mi dovoliš, da danes jaz mislim zate? Če hočeš priti
živa od tukaj? Ti daj mir!

PRIJATELJICA: Veš kaj, jaz imam tega tvojega terorizma dovolj!

STAREJŠA GOSPA: Kako prosim? Jaz sem tukaj terorist?

NASILNI MOŠKI: Kaj je bilo noter v torbi? Bum bum?

MLADA ŽENSKA: Dovolj je tega! Kje pa piše, da ste ravno vi nedolžni?

NASILNI MOŠKI: Kar delam, delam tudi v vaše dobro. Probajte to cenit.
Če ne znate, pa vsaj držite gobec.

MLAJŠI MOŠKI: Poslušaj, nima smisla, da se mešava v to.

MLADA ŽENSKA: Pusti me!

NASILNI ČLOVEK: Dajmo pogledat, kaj skriva po žepih!

MLADA ŽENSKA: A bova dovolila, da ga ti norci linčajo?

MOŽ Z OČALI: Ne gre za linč. Za dekontaminacijo gre. Pa obrišite si čevlje.

MLAJŠA ŽENSKA: Vi ste en tak prikrit naci!

MOŽ Z OČALI: Mogoče bi se bilo treba tudi z njo pogovorit?

NASILNI MOŠKI: Ampak najprej z njim.

MLAJŠI MOŠKI: A vidiš? A zdaj vidiš, če se mešaš?

MLADA ŽENSKA: Ne moreš samo gledat, kot da te nič ne briga. Ker naslednji boš ti na vrsti! Kaj boš pa potem?

MLAJŠI MOŠKI: Za tvojo varnost mi gre!

MLADA ŽENSKA: Ne gre zame. A ti sploh kaj čutiš? Do kogar koli, razen do sebe?

MLAJŠI MOŠKI: Jaz ves čas mislim nate, ti se pa kar naprej ukvarjaš s tem mulcem. A te lahko vprašam, zakaj? A ti je mogoče všeč njegova kapa?

MLADA ŽENSKA: Krivico mu delajo!

MLAJŠI MOŠKI: Že prej sta se pogovarjala. Na zabavi. Videl sem te.

MLADA ŽENSKA: Zdaj pa še ti. Nehaj! A ne vidiš, kaj počneš? Tako so nas zmanipulirali, da bomo požrli drug drugega! Namesto da bi skupaj sesuli prasce, ki nas ne pustijo ven!

MLAJŠI MOŠKI: A se poznata od prej?

MLADA ŽENSKA: Prvič ga vidim!

STAREJŠA GOSPA: Tale mu laže v obraz.

PRIJATELJICA: Ne se mešat v to.

STAREJŠA GOSPA: A v to se pa ti ne bi mešala? V vse drugo ja, v to pa ne.
Kje je pa tukaj tvoja morala?

MLAJŠI MOŠKI: Imam predlog. Dajmo raje poskušat še enkrat preplezat
ta zid...

NASILNI MOŠKI: Vi plezajte in dajte mir! Pa tale vaša tudi!

GOSPA V PETKAH: A boste res probali še enkrat?

NASILNI MOŠKI: Ti pa raje takoj priznaj, bo boljše za vse!

FANT Z BARETKO: Kaj naj priznam? Ja, pizda, pa kaj naj priznam?

MOŽ Z OČALI: Neprimerno se izražate.

NASILNI MOŠKI: Zakaj si odložil torbo in šel stran? A lahko to razložiš?

FANT Z BARETKO: Kam stran? Če bi šel stran, zdaj ne bi bil tukaj!

MOŽ Z OČALI: To ima sicer prav...

PRIJATELJICA: Seveda ima prav!

NASILNI MOŠKI: Ne bit tako naivni. Namenoma je ostal z nami.

MOŽ Z OČALI: To je možno.

GOSPA V PETKAH: Poglejte, kako zna ta gospod plezat...

NASILNI MOŠKI: Ima on svojo računico!

FANT Z BARETKO: Nisem je pustil. Izgubil sem jo!

MOŽ Z OČALI: Vas lahko vprašam, za koga delate?

STAREJŠA GOSPA: A imate kakšno državljanstvo?

MLAJŠI MOŠKI: Do sem se da splezat, naprej ne gre...

GOSPA V PETKAH: Dajte še malo poskušat, dobro vam gre!

MLAJŠI MOŠKI: Bom probal...

GOSPA V PETKAH: Pa ne pozabit na nas, če vam rata...

PRIJATELJICA: Kaj se pa vi plazite po kolenih?

STAREC: Gor se mi ne bo izšlo. Mogoče je pa spodaj kje kakšna luknja...
luknjica... Lahko jo razširimo... Enkrat sem že doživel nekaj takega.
Treba je ugotoviti, če od kje piha zrak...

GOSPA V PETKAH: A lahko jaz tega mulca nekaj vprašam. Zakaj imate
skoz to kapo na glavi?

MOŽ Z OČALI: Zanimivo vprašanje.

NASILNI MOŠKI: Ja, mulc. Odgovori!

FANT Z BARETKO: Zakaj imate pa vi take visoke stikle?

GOSPA V PETKAH: To ni isto!

MOŽ Z OČALI: A je vojaška? Ta baretka, mislim?

FANT Z BARETKO: Vas en kurc briga, kakšna je!

NASILNI MOŠKI: A hočeš z njo kaj povedat?

FANT Z BARETKO: Te en kurc briga!

NASILNI MOŠKI: Ti to meni?! Jaz ga bom na gobec. Jebenti, da ga bom na gobec. Vse zobe mu bom zbil iz ust.

STAREJŠA GOSPA: Mina, obrni se stran. To je primitivno. To ni zate. Bom jaz gledala in ti bom povedala, ko bo konec. A me poslušáš?

NASILNI MOŠKI: Preklet kurc hudičev!

MLADA ŽENSKA: Zdaj je pa dovolj! A ste zveri? Nič vam ni naredil! A boste linčali človeka samo zato, ker vas je strah? Iz gole nemoči?

MLAJŠI MOŠKI: Maja, poglej, do kam sem priplezal...

NASILNI MOŠKI: Zdaj me je pa res spravil ob živce. Pa vi tudi! Vsi! (*Možu z očali.*) Ti tudi. Kaj me gledáš?

MOŽ Z OČALI: Dobro, ne zdaj pretiravat...

NASILNI MOŠKI: Ko meni udari do plafona, vas bom vse razsul! Pa tale zid bom zgrizel z zobmi!

MLADA ŽENSKA: Evo, zdaj pa imate! Na koncu nas bo vse pobil!

REŽISER: Dovolj. Dovolj! Pa kakšno sranje je to?

MATHILDE: Saj sem rekla, pa me ne poslušáš...

REŽISER: To ni vse skupaj nič! (*Fantu z baretko.*) A imaš jajca ali jih nimaš? Pa zбриši si to kri z ust, saj vsi vemo, da ni prava! Zakaj nič ne narediš?

FANT Z BARETKO: Kaj pa lahko naredim? Močnejši je od mene... a ni to v zgodbi?

REŽISER: Pa kaj potem? Če je zgodba zanič, jo je treba spremenit!

FANT Z BARETKO: To nasilje je absurdno... a ni v tem ideja?

REŽISER: Kakšen kurc absurdno? O čem ti to? Za preživetje ti gre! Pa ne

samo za tvoje! A ne vidiš, da te ženska tukaj brani? Edina?! Zakaj te brani? Ker si ji všeč! Svojega moškega je pustila zaradi tebe!

FANT Z BARETKO: Sem mislil, da nam gre za sliko družbe, ne pa za najino...

REŽISER: Prepusti ti meni sliko družbe!

FANT Z BARETKO: Pa kaj hočeš od mene?

REŽISER: Kaj hočem? Hočem... Pokaži, da si je vreden, to hočem!

FANT Z BARETKO: Ampak...

REŽISER: Nič ampak! Že tam zunaj si rinil vanjo, čeprav je bila s svojim tipom, s tem, ki tam nekaj pleza, pa kdo ti je rekel, da plezaj tja v tri krasne? Nimaš kam! Nimate kam!

MLAJŠI MOŠKI: Žal mi je, ampak tak je bil dogovor...

PRIJATELJICA: Minute pred koncem...

REŽISER: Nobenega dogovora ni bilo! Tega se ne da gledat!

FANT Z BARETKO: Lahko poskusimo drugače. Ni panike.

REŽISER: Tukaj se pa motiš. Je panika! Ker časa zmanjkuje! Sploh pa imaš ti lahko ves čas na tem svetu, pa ne bo nikoli nič iz tebe. Ti lahko poskusiš vse, pa bo vse zmeraj isto! Ker nimaš pojma o ničemer! O svetu... o življenju... o vsem! O ljubezni! Ti boš šel ven iz te zgodbe!

FANT Z BARETKO: V redu. Če je tako, lahko grem. A takoj?

REŽISER: Ti bom jaz rekel, kdaj.

MLADA ŽENSKA: Zakaj to počneš? To je bolno. Super je delal!

REŽISER: Vse je pokvaril! Nesposoben je!

MLADA ŽENSKA: Če gre on, grem tudi jaz.

REŽISER: Aja? Od kdaj pa to?

MLADA ŽENSKA: Od zdaj.

REŽISER: O teh stvareh ne odločaš ti!

FANT Z BARETKO: Daj, pusti ga. Vidiš, da ne razume.

REŽISER: Ti se pa ne mešaj! Česa ne razumem? A se lahko pogovarjam s svojo prijateljico?

MLADA ŽENSKA: To ni prijateljsko.

REŽISER: Ljubico?

MLADA ŽENSKA: To je mimo. In to oba veva.

REŽISER: A da je mimo? Ne spomnim se, da bi mi povedala!

STAREJŠA GOSPA: Skregala sta se.

GOSPA V PETKAH: Pred vsemi.

MLAJŠI MOŠKI: Minuto pred koncem.

PRIJATELJICA: Vseeno je šla z njim.

ŽENA: Ko je prišel rešilec.

MOŽ Z OČALI: Skozi infarktno konico...

STAREC: In kje smo zdaj?

FANT Z BARETKO: Nekje vmes...

NASILNI MOŠKI: A naredimo eno pavzo?

REŽISER: Ne! Ni časa! Zdaj prihaja zadnja slika... Ne vem še, kam spada... kako do nje... Mogoče... vsi ležite na tleh. Kot da vas je razmetalo okrog...

GOSPA V PETKAH: A smo mrtvi?

REŽISER: Ne vem... ne vem še... nobeden ne ve... Samo ležite, nepremično... drug čez drugega... eden mimo drugega... Naredimo sliko... mir, tišino... za nekaj minut...

MOŠKI Z OČALI: Ampak zakaj?

STAREJŠA GOSPA: A se vrtimo v krogu?

REŽISER: Ne, samo ustavimo se za par sekund...

MLAJŠI MOŠKI: Kaj pa potem? Kaj bomo potem?

REŽISER: Pa kdo kurc ve, kaj bo potem! Mogoče boste vstali. Mogoče boste obležali. Mogoče ste mrtvi. Mogoče bo vstal samo eden...

MATHILDE: Stvari razpadajo, a ne?

REŽISER: Razmišljam. A ne vidiš? Rabim samo eno minuto...

MATHILDE: Minuto tišine?

REŽISER: Miru. Da rešim problem. Nekaj ni v redu...

MATHILDE: Prehod?

REŽISER: Ves problem je v njihovih glavah. Zid je v njihovih glavah! To me zanima... Ampak ne morem do tja, ker se mi vse obrača v karikaturu...

MATHILDE: Meni se zdi, da je zid v tvoji glavi. Poglej, kako ležijo brez smisla.

REŽISER: Ti si zadnja, ki mi bo predavala o smislu!

MATHILDE: Zakaj? Nekaj dobrih vlog imam za sabo. Nisem nek amater, mimo najine zveze.

REŽISER: Nobene zveze ni med nama. Vsaj ne resne. In ne potrebujem asistentke. Ne potrebujem nobenih komentarjev.

MATHILDE: Ne moreš naprej, ne moreš nazaj. Levitiraš brez ideje, čakaš na prehod....

REŽISER: Vem, kaj delam.

MATHILDE: In potem sanjaš zadnjo sliko...

REŽISER: Če je kdo na tabletah, si to ti!

MATHILDE: Kot na operacijski mizi...

REŽISER: Trudim se bit konkretni!

MATHILDE: Ko ti bela luč sveti v oči...

REŽISER: Ta slika se mi zdi popolna, samo kaj po tem...

MATHILDE: Nehaj se znašat nad njim.

REŽISER: Vse mi kvari!

MATHILDE: Daj, no. Zakaj ga mečeš iz predstave? Zakaj ga ponižuješ pred vsemi?

REŽISER: Ker nima pojma! Ker je vse, kar počne, en sam blef! Pa nobene odgovornosti!

MATHILDE: Oh. Oh. In ti boš delal totale! Spreminjal družbo? Učil ves svet, kaj je moralno? Zraven pa naredil vse, da uničiš enega človeka? In to zaradi navadnega, bednega ljubosumja.

REŽISER: Ne gre mi v sliko. Ne gre mi v zgodbo. Za en kurc je!

MATHILDE: Maščuješ se. Ti bedni moralist. A zelo boli?

REŽISER: Nič več. To je bilo prej...

MATHILDE: Tik preden?

REŽISER: Bolečina. Ostra. Zdaj je ni več.

MATHILDE: Tik preden je prišla bela luč?

REŽISER: Ni bilo zraka.

MATHILDE: Strdek v žili?

REŽISER: Ni prehoda. O tem razmišljam...

MATHILDE: Alkaselcer...

MLADA ŽENSKA: Vsak dan je popil dva...

MATHILDE: Premalo.

REŽISER: Kurc pa tablete.

MATHILDE: Kdo je poklical rešilca?

ŽENA: Jaz.

MATHILDE: Minute do konca...

PRIJATELJICA: Se je prižgala delovna luč.

REŽISER: Tesnoba...

STAREC: Najprej se je opotekal.

STAREJŠA GOSPA: Hropel.

MLAJŠI MOŠKI: Padel dol. Z obrazom naprej.

PRIJATELJICA: Sredi besede.

STAREC: Besede. Besede. Besede.

MLADA ŽENSKA: Potem tišina.

MOŽ Z OČALI: Ko so ga odpeljali z rešilcem, je še dihal.

NASILNI MOŠKI: Je bil živ.

MLADA ŽENSKA: Šla sem z njim.

REŽISER: Ne bi ti bilo treba!

MLADA ŽENSKA: Šla sem.

STAREC: Dolgo ni bilo. Rešilca.

MLAJŠI MOŠKI: Infarktna konica.

ŽENSKA V PETKAH: Infarktna končnica.

ŽENA: Gost promet.

STAREC: Ni prehoda.

NASILNI MOŠKI: Infarkt med končnico.

MATHILDE: Potem bela luč? Na operacijski mizi?

REŽISER: Ja, bela luč! V zaprte oči! Ki razsvetli! Zdaj vem, kako do konca!
V čem je rešitev! Zadnji prizor se začenja, to bo veliki finale!

MATHILDE: Mi boš končno dal vlogo?

REŽISER: Ne izsiljuj me zdaj, ljubica! In si nič ne domišljaj.

MATHILDE: No, povej. V čem je rešitev?

REŽISER: Rešitev je v uporabi.

PRIJATELJICA: Zadaj ogenj, spredaj zid. Kakšen upor?

MLADA ŽENSKA: Lahko se upremo samo tebi.

NASILNI MOŠKI: Pa kdo sploh si ti?

MOŽ Z OČALI: Družba? Svet? Morala? Bog?

STAREC: Teater?

MLADA ŽENSKA: Kako naj se uprem nekemu, ki me sanja?

MLAJŠI MOŠKI: Ne da se upirat kar na splošno!

REŽISER: Prav za to gre... Za konkretno žrtev. Upor zahteva konkretno žrtev. Vedno.

MATHILDE: To je kliše...

REŽISER: Večjega klišeja, kot si ti, na tem svetu ni!

STAREJŠA GOSPA: Koncept mu je totalno razpadel.

ŽENA: Saj ga nikoli ni imel.

STAREC: Zamešal je življenje in teater.

GOSPA V PETKAH: Ni smisla v tem.

MLADA ŽENSKA: To se mu je vedno dogajalo. Tudi privatno.

FANT Z BARETKO: Ena slika mu skače v drugo.

MLADA ŽENSKA: Gledal je skozi mene. Kot da nisem živo bitje. Nobenega stika.

NASILNI MOŠKI: Ogenj se bliža!

ŽENA: Vročje je. Scvrli se bomo!

MOŽ Z OČALI: Bliža se konec.

NASILNI ČLOVEK: Konca pa še ni!

REŽISER: Dobro. Ga bomo našli. Dajmo se organizirat, čas se izteka. Ne bodo nas spustili naprej. To je zdaj jasno. Če ne gre naprej, če ne gre nazaj, če se ne da gor – potem je treba dol!

STAREC: Saj sem rekel...

MLADA ŽENSKA: Kako to misliš?

MOŠKI Z OČALI: Kam dol?

REŽISER: Pod zidom!

NASILNI MOŠKI: Pod zidom ni nič!

REŽISER: Pod zidom je prehod! Je tunel. Je bela luč...

MATHILDE: To je banalna rešitev, ljubček.

REŽISER: Ni! Žrtev nikoli ni banalna. Ker bo nekdo moral ostati tukaj. Nekdo se mora žrtvovati. Ker ni prehoda za vse. V tem je keč!

MATHILDE: Kako to misliš, da ni prehoda za vse? Zakaj pa ne?

REŽISER: Zato, ker je eden preveč.

MATHILDE: Ampak v tem ni logike! Zakaj ravno eden?

REŽISER: Sem ti rekel, da mi govori o čemer hočeš, samo ne o logiki in smislu! Ker to pa res ni tvoje področje.

MATHILDE: Ne morem verjet. Na tako poceni način bi se rad znebil tekmeča?

REŽISER: Mešaš se v stvari, ne da bi te kdo kaj vprašal!

MATHILDE: Oh, daj no, lepo te prosim! To je osebna zadeva. Kaj pa družba? Pa zidovi?

ŽENA: Čakajte, čakajte. Če je spodaj en kanal, ki pelje na drugo stran... zakaj se ne bi rešili vsi?

NASILNI MOŠKI: Pa da se zraven še zajeban terorist odplazi na svobodo?

PRIJATELJICA: Nobeden ne ve, kdo je to.

NASILNI MOŠKI: Jaz prekleto dobro vem, kdo je to.

MOŽ Z OČALI: Ta načrt je nerazumen.

MLADA ŽENSKA: A kar tako obtožit nekoga, da je terorist, je pa razumno?

STAREJŠA GOSPA: S tem se pa strinjam. (*Prijateljici.*) To leti nate, mimogrede!

PRIJATELJICA: Ti, draga moja, ne potrebuješ prijateljice, ti rabiš sužnjo!

STAREC: Meni se ideja ne zdi slaba. Tudi jaz sem nerazumno star, pa še zmeraj živim.

GOSPA V PETKAH: O čem se vi pogovarjate? Naj mi kdo razloži.

MOŽ Z OČALI: O tem, kako bi lahko eden rešil druge. Samo kdo?

MATHILDE: Spet delaš na pamet. Nimaš zgodbe.

REŽISER: Kaj je zdaj to važno? Ni časa! Minute do konca! Vse bo zgorelo!

MATHILDE: Sama strast in želja. Ampak ker nimaš zgodbe, nimaš konca.

REŽISER: Vsi hočejo ven. Želijo skozi... skozi...

MATHILDE: Skozi kaj?

REŽISER: Skozi tunel... na drugo stran...

MATHILDE: Hieronymus Bosh... Na koncu tunela bela luč... To je lahko lepa slika, priznam...

REŽISER: Ampak ne morejo... ker ni prehoda...

MATHILDE: Zakaj ga ni? V čem je zgodba?

REŽISER: Zato... zato, ker v tunelu gori, nekdo mora pogasiti ogenj...

MATHILDE: Gori itak povsod okrog. Malo bolj se potrujdi, prosim lepo!

REŽISER: Edina rešitev je tunel, ki pelje pod zidom. Na svobodo. Kar koli to že je...

MLADA ŽENSKA: A ni to važno? V čem je svoboda? Če na to ni odgovora, kaj ostane?

REŽISER: Je važno, ampak me ne zanima več. Kdo ima odgovore na vsa vprašanja? Zdaj gre samo še za življenje.

MATHILDE: Povej do konca...

REŽISER: V tunel buta ogenj. Zakaj? Ker je en prekat odprt.

MATHILDE: Prekat, v srcu tunela...

MLAJŠI MOŠKI: Torej obstaja rešitev. Zaprimo ga.

REŽISER: Problem je vročina. Pošastna vročina. Tisti, ki bo šel prvi dol, ne bo več prišel ven. Tisti, ki ga bo zaprl, bo ostal spodaj. Kaj praviš?

MATHILDE: No, ja, to bi za silo šlo. Čeprav ni zelo originalno... Kar pa človek od tebe niti ne pričakuje več.

REŽISER: Eden od vas se mora žrtvovati.

STAREJŠA GOSPA: To je nemogoče zahtevati! Od kogar koli!

PRIJATELJICA: Sploh, če ni motiva.

MLADA ŽENSKA: Morava se pogovorit.

REŽISER: Ne, zdaj ni časa!

MLADA ŽENSKA: Noseča sem.

REŽISER: Potem morate vi preživeti, gospodična. Stopite nazaj! Kdo je naslednji kandidat?

MLADA ŽENSKA: Ampak ne s tabo. Z njim.

REŽISER: Rekel sem, da stopi na drugo stran... Ampak zakaj? Zakaj?

MLADA ŽENSKA: Ne vem. Zgodilo se je. Najbrž... je bilo nujno. Da se zgodi. Na koncu.

REŽISER: Konca še ni! Ti si moja! Jaz ne morem brez tebe!

MLADA ŽENSKA: Prepozno. Tega nisi še nikoli rekel.

REŽISER: Sem mislil, da to veš!

STAREC: Spet dim...

REŽISER: Poišči dokumente! Rabila jih boš, ko prideš ven!

MLADA ŽENSKA: Nimam. Ničesar. Žal mi je. Ničesar ne zahtevam od tebe. Samo pusti me. Stran. Odlepi se od mene.

STAREJŠA GOSPA: Dajmo nekaj narediti, tukaj se ne da več dihati...

MATHILDE: Bela luč...

NASILNI ČLOVEK: Eden mora dol.

STAREC: Čas se izteka.

MATHILDE: Minute do konca.

GOSPA V PETKAH: Moje ime je Jolanda Bartolomei Celovita. In jaz mislim tukaj preživeti. To vam povem direkt, da ne bo potem kakšnega začudenja.

MLAJŠI MOŠKI: Zakaj ste pa tako prepričani?

GOSPA V PETKAH: Vsi veste, kdo sem. Najbrž listate revije. Časopise.

STAREC: Jaz nimam pojma, kdo ste.

MOŽ Z OČALI: Revije, ki ste jih vi listali, so ukinili po prvi svetovni vojni.

GOSPA V PETKAH: Moj status v družbi...

PRIJATELJICA: Kakšen status? Zdaj smo vsi enaki! Nobenih privilegijev!

STAREJŠA GOSPA (*Prijateljici*): A bi se ti žrtvovala zame?

PRIJATELJICA: Nikoli več. To je edini privilegij, ki si ga danes ne dam vzeti.

STAREJŠA GOSPA: Tega pa nisem pričakovala od tebe. Nikoli!

ŽENA: O čem se pogovarjate? To je vendar moška stvar!

NASILNI MOŠKI: Počakaj žena, ne se mešat...

ŽENA: Pa se bom! Enkrat se bom! A boste žensko pošiljali tja dol?

NASILNI MOŠKI: Rekel sem ti, da...

ŽENA: Vi moški ste vse zažgali, zdaj pa še pogasite! Toliko bi vam jaz povedala o družbi, če bi me kdo vprašal!

MOŽ Z OČALI: Kaj me gledate? Na živce mi greste. Preziram vas vse. Mogoče je v meni hladna preračunljivost, ampak zadaj je inteligenca. Ki je vi ne premorete. Tukaj nobeden ni vreden, da bi preživel, razen mene. Bom pa mogoče spremenil mnenje, če se bo kdo javil sam.

STAREC: Jaz sem garderober. Neskončno pelcev je šlo skozi moje roke. Lepe obleke. Šali, krzno, lisice. Nikoli nobene napitnine. Nobenega nasmeška. Kot da bi bil obešalnik. Ampak ko vas zdaj takole gledam, se mi smilite. Brez teh oblekic in nakita niste kakšna velika zmaga. Vendar nisem zamerljiv. Jaz bi šel dol. Itak ne bom več dolgo. Mogoče bi se kdaj v življenju še kdo spomnil name, to je moj motiv. Ampak dejstvo je, da počasi hodim. Se bojim, da se ne bo izšlo. Kakšen smisel ima, da me scvre, še preden zaprem vrata?

MLAJŠI MOŠKI: Vi ste tukaj najmočnejši! A ne bi vi...

NASILNI MOŠKI: Kaj nakladate? Kdo pa ima tukaj nosečo ženo?

MLAJŠI MOŠKI: Ni moja žena. In ni noseča z mano...

ŽENA: Pa kako ste lahko tako prepričani o vsem?

NASILNI MOŠKI: Spet se vse trese!

STAREJŠA GOSPA: Vročina!

MLADA ŽENSKA: Bela luč ugaša...

GOSPA V PETKAH: Ni več časa!

PRIJATELJICA: Infarktna končnica...

NASILNI MOŠKI: Eden mora dol, ali pa se bomo scvrli!

FANT Z BARETKO: Dobro. Grem jaz dol.

NASILNI MOŠKI: Končno!

GOSPA V PETKAH: Vi?!

MOŽ Z OČALI: Pa mu lahko zaupamo, da bo zrihtal prehod?

MLADA ŽENSKA: Ne! Tega ne dovolim! Brez tebe ne grem!

FANT Z BARETKO: Moraš.

MLADA ŽENSKA: Nikoli! Ostala bom s tabo!

FANT Z BARETKO: Za otroka gre. Misli na to.

MLADA ŽENSKA: Saj sploh ne vem... sploh ne vem, čigav je!

MATHILDE: Bela luč...

MOŽ Z OČALI: Ganljivo.

NASILNI MOŠKI: Dobro, važno, da se je eden javil. Končajmo zdaj to, preden si premisli...

GOSPA V PETKAH: Ja, on jo ima rad! Naj zdaj dokaže.

STAREJŠA GOSPA: Zdaj ima lepo priložnost.

ŽENA: Lepo, da se ti mladi žrtvujejo drug za drugega! To pomeni, da ima ta družba še prihodnost!

MLADA ŽENSKA: Brez tebe ne grem nikamor!

REŽISER: Kaj noriš? Pusti ga, da gre dol!

MLADA ŽENSKA: Ljubim ga.

REŽISER: Pa kaj je to za ena kurčeva romantika? Svet ne funkcionira tako! Družba ne funkcionira tako!

MLADA ŽENSKA: Hočem, da on ostane z mano!

REŽISER: Kakšna patetika! Kakšni banalni motivi! A je kje sploh kdo, ki se hoče žrtvovati za skupnost? Za družbo? Za idejo? A še obstaja kje kakšna ideja, za katero se je vredno žrtvovati? A je vse skupaj samo še ta zasebni čustveni pehtl mehtl?

MOŽ Z OČALI: Evo, spet dim. Konec je. Vsi bomo zgoreli v par minutah, če takoj ne gre nekdo dol in ne zrihta prehoda!

FANT Z BARETKO: Grem.

REŽISER: Počakaj!

FANT Z BARETKO: Kaj spet hočeš? Naredimo stvar do konca. Zdaj, ko obstaja načrt.

REŽISER: Pusti načrt. Kaj se sprenevedaš? Da bomo vsi mislili, koliko ti je do nje? Nič ti ni do nje!

FANT Z BARETKO: Za otroka gre.

REŽISER: Kaj pa, če je moj?

FANT Z BARETKO: Ni važno. A zate je?

REŽISER: Ne. Ne. Vem, zakaj to počneš. Samo zato, da enkrat v življenju ne boš statist.

FANT Z BARETKO: Pusti me, da grem dol.

REŽISER: Ne. Rekel sem ne!

FANT Z BARETKO: Vedno mora bit vse po tvoje, a ne?

REŽISER: Jaz sem odkril prehod!

MATHILDE: Kakšna domišljavost...

FANT Z BARETKO: Časa ni več! Umakni se!

REŽISER: Zavohal si glavno vlogo. Za to ti gre! Ne pa zanjo.

FANT Z BARETKO: A ti nekaj povem? Bolan si od tega teatra. Obstaja še kaj drugega.

REŽISER: Ne, ne. Nič se ne sprenevedaj. Ti bi crknil za eno glavno vlogo!

MLADA ŽENSKA: Nikoli ti ne odpustim.

REŽISER: Ti? Meni?! Kaj imaš ti meni za odpustit?

MLADA ŽENSKA: Vse. Hočem samo to, da on ostane z mano.

REŽISER: Zmeraj misliš, da lahko dobiš, kar hočeš! Uničila boš sliko!

MLADA ŽENSKA: Lahko obdržiš okvir. Zdaj, ko si ga našel.

MATHILDE: Daj, no, gospod režiser. Konec je. Čas je potekel.

REŽISER: O tem odločam jaz!

MATHILDE: Pusti ga na miru. Naj stori, kar želi. Če sam nimaš boljše rešitve.

REŽISER: Ampak ta konec je tako poceni... brez vsake kurčeve vrednosti...
En sam sentiment!

MATHILDE: To je odvisno od tebe.

ŽENA: Klinika.

MLAJŠI MOŠKI: Konzilij.

MOŽ Z OČALI: Kloroform.

NASILNI MOŠKI: Prekat.

ŽENA: Pretok. Poročilo?

GOSPA V PETKAH: Na aparatih.

PRIJATELJICA: Brez zavesti.

STAREJŠA GOSPA: Še živ.

MLAJŠI MOŠKI: Minute do konca.

FANT Z BARETKO: Sekunde do konca.

MLADA ŽENSKA: Luč ugaša. Bela luč.

PRIJATELJICA: Čas se izteka.

STAREC: Prehod se odpira...

PRIJATELJICA: Tišina...

MATHILDE: Dolga tišina...

REŽISER: Dobro. Mogoče pa obstaja še ena možnost.

MATHILDE: Kakšna?

REŽISER: Še ena vloga. Potrebujemo še en lik.

MATHILDE: Vedela sem! Vedela sem, da se boš na koncu spomnil name!
Hvala ti, dragi moj!

REŽISER: Ne zate, ljubica. Zame.

MATHILDE: Ne morem verjet! Tak ego! Zate ni rešitve!

REŽISER: Ne, ne. Narobe si razumela. Gre za čisto nepomemben lik. Kako bi ga imenovali? Recimo, en tip v obleki. Recimo, v črni obleki. Že malo znucani. Ni važno. Tak nervozen tip. Jezen na vse. Skregan z vsemi. Rad bi pravično družbo, pa ne zna peljat svojega življenja. Rad bi govoril epske zgodbe, pa ne zna povedat enega vica. No, ja. Zdaj pretiravam. Mogoče kdaj, če ima dober dan... Ves čas nekaj sanja. Gleda skozi ljudi. Takšna nezdrava eksistenca... Kave, čiki, alkalceler. Ponoči viski. Tablete. Potuje v Basel na premiero. In se znajde tukaj. Med vami. Vsak hip ga bo ruknil infarkt. Pa tega še ne ve. On se odloči in gre dol.

MOŽ Z OČALI: Ampak kaj je njegov motiv?

REŽISER: Ga nima.

STAREC: Če si v življenju brez motiva, je to še razumljivo. Ampak tukaj... to ne gre.

REŽISER: Misli, da mu bo uspelo. Da bo preživel. Ker je edini sposoben.

MLADA ŽENSKA: Ampak tisti, ki bo šel prvi dol, bo ostal tam. To vemo vsi.

MOŽ Z OČALI: Ja. Scvrlo ga bo kot staro plastiko. O tem zdaj ni več nobenega dvoma.

REŽISER: On je tak zoprn tip. Poln sebe. Misli, da to, kar velja za druge, zanj ne velja. Vedno hoče, da je vse po njegovem. Tukaj ni nobene žrtve. To je pomembno.

MATHILDE: Ne vem, kaj bi rekla. Ampak to je precej iz zraka snet konec.

REŽISER: Tip v obleki bo zaprl vrata, preden ga scvre. Prehod za vas bo odprt.

MATHILDE: Kje je tukaj kakšna drama? Zaplet? Elipsa? Obrat?

REŽISER: Oprosti.

MLADA ŽENSKA: Misliš resno?

REŽISER: Ja.

MLADA ŽENSKA: Mogoče je še kakšna druga pot...

REŽISER: Ne. Ta pod zidom je edina. In lepo sede v okvir. Poskušaj razumet.

MLADA ŽENSKA: Ne rabiš se opravičevat. Najbrž sem... tudi jaz kriva.

REŽISER: A bo fantek ali punčka?

MLADA ŽENSKA: Ne vem še.

MATHILDE: Če ni drama, je pa vsaj melodrama... Moje misli so estetične...

REŽISER: Upam, da mi ne bo podoben. To bi zakompliciralo vse skupaj.

MLADA ŽENSKA: Žal mi je. Zate.

REŽISER: Naj ti ne bo. Meni ni. (*Fantu z baretko.*) Tudi ti mi oprosti.

FANT Z BARETKO: Ni panike. A še boli?

REŽISER: Ne več. Aja, še nekaj...

FANT Z BARETKO: Ja?

REŽISER: Pazi nanjo. In na dikcijo...

FANT Z BARETKO: Ni upanja?

REŽISER: To je edina rešitev. (*Vsem.*) Stvar je jasna. Jaz grem dol in zrihtam prehod. Pa ne se pobit med sabo, ko boste lezli skož. Kot bi rekel gospod garderober: življenje je kaos, umetnost je red. No, ja... ene vrste. (*Starcu.*) A si hotel to povedat? Ni važno. Če se ne vidimo več: lep pozdrav vsem skupaj in hvala za sodelovanje.

Režiser sede na tla.

Vsi ga gledajo.

MATHILDE: Grem s tabo. A želiš kakšno glasbo za konec? Če si me že povišal v asistentko?

REŽISER: Mogoče... *Imagine?*

MATHILDE: Ojoj. Vzamem nazaj, kar sem prej rekla. Nekaj smisla za humor ti je vseeno ostalo.

Mathilde ponudi roko režiserju.

Režiser vstane. Počasi odhajata. Vljudno prikimavata prisotnim.

MATHILDE: Ne buljite tako romantično... Saj veste. Nekoč... je bila to njegova najljubša replika.

Tip v črni obleki in Mathilde stopita v prehod.

Igralci zaploskajo.

Zavesa pade.